

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 2 grudnia 2022 r.

WRP-IV.862.1.4.2021.MW

Pan
Robert Radziwonka
Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy
w Pruszkowie

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 10 ust. 1 oraz art. 111 i 112 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, z późn. zm.) zwanej dalej *ustawą o promocji*, zespół kontrolny Wydziału Rynku Pracy Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie w składzie: pani Magdalena Woźnicka - Zastępca Kierownika Oddziału, przewodnicząca zespołu kontrolnego oraz pani Aleksandra Woś - Inspektor Wojewódzki, od 24.05.2021 r. do 28.05.2021 r. oraz od 07.06.2021 r. do 11.06.2021 r. przeprowadził kontrolę problemową w Powiatowym Urzędzie Pracy w Pruszkowie, przy ul. Drzymały 30, 05-800 Pruszków.

Przedmiot kontroli obejmował ocenę prawidłowości prowadzenia postępowań i wydawania przez powiatowy urząd pracy decyzji w trybie art. 132, 151 i 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, zwanego dalej k.p.a.

Kontrolą objęto postępowania zakończone w okresie od 01.01.2020 r. do 31.12.2020 r. Kontrolę przeprowadzono metodą badania dokumentów źródłowych oraz wytworzonych na potrzeby kontroli.

[dowód: akta kontroli str. 1-10]

Stosownie do art. 113 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o promocji, przekazuję niniejsze wystąpienie pokontrolne.

W okresie kontrolowanym jednostka kontrolowana funkcjonowała na podstawie Statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Pruszkowie uchwalonego Uchwałą Nr II/25/2015 Rady Powiatu Pruszkowskiego z dnia 30.12.2015 r.

Zasady funkcjonowania Urzędu, strukturę organizacyjną i szczegółowe zadania poszczególnych komórek organizacyjnych określał Regulamin Organizacyjny Powiatowego Urzędu Pracy w Pruszkowie wprowadzony Uchwałą nr 49/256/2019 Zarządu Powiatu Pruszkowskiego z 31.07.2019 r., wprowadzony do stosowania Zarządzeniem nr 13/2019 Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Pruszkowie z dnia 05.08.2019 r. oraz Regulamin Organizacyjny Powiatowego Urzędu Pracy w Pruszkowie wprowadzony Uchwałą nr 111.536/2020 Zarządu Powiatu Pruszkowskiego z 10.06.2020 r., wprowadzony do stosowania Zarządzeniem nr 14/2020 Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Pruszkowie z dnia 16.06.2020 r.

W okresie objętym kontrolą Powiatowym Urzędem Pracy w Pruszkowie kierował:

1. pan Robert Radziwonka – Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Pruszkowie od 01.04.2004 r.

Za realizację zadań będących przedmiotem kontroli odpowiedzialne były:

1. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
2. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
3. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
4. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
5. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
6. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
7. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
8. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
9. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
10. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
11. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
12. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;
13. pani xxxxxxxxxxxx - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;

W okresie objętym kontrolą w Powiatowym Urzędzie Pracy w Pruszkowie zostało zakończonych 7 postępowań poprzez wydanie decyzji w trybie art. 132 k.p.a., 23 postępowania wznowione z urzędu poprzez wydanie decyzji w trybie art. 151 k.p.a. oraz zostało zakończonych 11 postępowań wszczętych na wniosek strony poprzez wydanie decyzji w trybie art. 155 k.p.a.

Oceny sposobu realizacji zadań będących przedmiotem kontroli dokonano na podstawie kontroli 100% postępowań zakończonych wydaniem decyzji w trybie art. 132, 151 i 155 k.p.a. w okresie od 01.01.2020 r. do 31.12.2020 r.

[dowód: akta kontroli str. 11-67]

Postępowania w trybie art. 132 k.p.a.

W skontrolowanych sprawach stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxx z 24.02.2020 r.
 - a) organ wezwał stronę na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. do uzupełnienia złożonego pisma o wyjaśnienia i dokumenty, które nie są brakami formalnym w rozumieniu k.p.a. Wezwaniem z 05.02.2020 r. strona została zobowiązana do złożenia wyjaśnień oraz uzupełnienia pisma z 27.02.2020 r. poprzez: potwierdzenie, czy pismo jest odwołaniem od decyzji nr xxxxxxxx z 24.12.2019 r.; wskazanie jako adresata pisma Wojewody Mazowieckiego, jeżeli pismo jest odwołaniem wyjaśnienie, czy zgodnie z informacją przekazaną przez pracownika urzędu pracy, strona przesłała wymagany dokument oraz dostarczenie potwierdzenia jego nadania. W myśl art. 64 § 2 k.p.a. jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Zgodnie z art. 63 § 2 k.p.a., w brzmieniu obowiązującym w okresie objętym kontrolą, podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych. Art. 63 § 2 k.p.a. wprost wymienia jakie elementy są niezbędne, aby podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) podlegały rozpatrzeniu. Określony w art. 63 § 2 k.p.a. wymóg wskazania w podaniu żądania oznacza, że chodzi o takie jego sprecyzowanie, aby nie było żadnych wątpliwości co do zamiaru i intencji strony. Nie jest rzeczą organu administracji publicznej dokonywanie swoistej wykładni zgłaszanych żądań i przekładanie zawartych w piśmie twierdzeń i przypuszczeń na konkretne żądanie. O tym, jaki jest zakres żądania wniesionego przez stronę w postępowaniu administracyjnym, decyduje bowiem ostatecznie wnoszący podanie, a nie organ administracji publicznej. W przypadku zaś wątpliwości co do charakteru pisma, organ powinien wezwać wnoszącego pismo o jego sprecyzowanie. Wobec powyższego organ prawidłowo wezwał stronę do sprecyzowania zgłoszonego

żądania w trybie art. 64 § 2 k.p.a. Jednakże pozostałe wyjaśnienia oraz dokumenty nie stanowią braków formalnych w rozumieniu k.p.a., a element postępowania wyjaśniającego;

- b) organ wydał decyzję znak xxxxxxxxxxxxxx po upływie terminu wskazanego w art. 133 k.p.a. Kompetencja przyznana organowi I instancji w art. 132 k.p.a. może być realizowana tylko w ciągu 7 dni od daty wpływu odwołania. Organ I instancji może bez przekazywania akt organowi odwoławczemu uwzględnić w całości odwołanie i wydać decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję, jednak na dokonanie autoweryfikacji ma jedynie 7 dni od dnia wniesienia odwołania. Siedmiodniowy termin określony w art. 133 k.p.a. jest terminem ustawowym, po upływie którego wygasa uprawnienie organu I instancji do dokonania autoweryfikacji decyzji. Oznacza to, iż od dnia wpływu terminu ustanowionego w art. 133 k.p.a. tylko i wyłącznie organ odwoławczy jest wyposażony w kompetencje do rozstrzygnięcia sprawy. W tym terminie organ I instancji musi albo dokonać zmiany wydanej przez siebie decyzji, albo przesłać odwołanie razem z aktami sprawy do organu wyższego stopnia. Wzruszenie decyzji w trybie art. 132 k.p.a., przy niedopełnieniu któregośkolwiek z warunków ustanowionych w § 1 i § 2 tego przepisu, jak i przy niezachowaniu terminu ustawowego z art. 133 k.p.a. stanowi rażące naruszenie prawa;
- c) niedokładne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru, w rubryce dotyczącej oznaczenia rodzaju pisma, została wstawiona pieczęć „POKÓJ 11 DECYZJA”.

2. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxx z 29.12.2020 r.

- a) brak potwierdzenia przez stronę postępowania, że zapoznała się z treścią decyzji. Ze znajdującej się w aktach sprawy notatki służbowej pracownika wynika, że strona zapoznała się z treścią decyzji nr xxxxxxxxxxxx w dniu 14.12.2020 r. Pod notatką znajduje się pieczęć i podpis pracownika, brak podpisu strony. Strona postępowania ma prawo, na każdym jego etapie, do wglądu w akta sprawy. Organ administracji powinien jednakże w takiej sytuacji pozyskać od strony podpis z potwierdzeniem daty zapoznania się z aktami lub konkretnym dokumentem. Powyższe jest szczególnie istotne, gdy strona zapoznaje się z aktami w trakcie doręczania decyzji i pozwala na ustalenie, od kiedy mógł rozpocząć bieg terminu do wniesienia środka zaskarżenia;

- b) organ wydał decyzję znak xxxxxxxxxxxxxxxx po upływie terminu wskazanego w art. 133 k.p.a. Odwołanie wpłynęło do organu w dniu 14.12.2020 r., a decyzja została wydana w dniu 29.12.2020 r.
3. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 31.12.2020 r.
- a) organ, wydając decyzję nr xxxxxxxx, oparł się jedynie na raporcie ZUS-U3, bez przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego aby potwierdzić, czy strona faktycznie podjęła zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej. Ww. raport nie jest dowodem podjęcia zatrudnienia lecz zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych;
- b) niepełne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru w rubryce dotyczącej oznaczenia rodzaju pisma została wstawiona pieczęć „POKÓJ 11 DECYZJA”;
- c) organ uchylił decyzję nr xxxxxxxx z 10.12.2020 r. bez orzeczenia o istocie sprawy. Uchylona decyzja, mimo braku formalnego zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie utraty statusu osoby bezrobotnej, takie postępowanie kończyła. Uchylenie przez organ własnej decyzji w trybie autokontroli spowodowało, że wszczęte postępowanie nie zostało zakończone. Organ, który podejmuje się weryfikacji własnej decyzji, powinien sprawę załatwić w sposób pełny - to jest nie tylko uchylić własne rozstrzygnięcie, ale w to miejsce wydać decyzję taką, o którą wnioskuje osoba odwołująca się. Może być to decyzja merytoryczna, ale także umarzająca postępowanie, jeżeli taka jest wola odwołującego. Decyzja wydawana w oparciu o art. 132 k.p.a. zastępuje poprzednią decyzję i na nowo konkretyzuje uprawnienia i obowiązki strony. (wyrok NSA z 16 stycznia 2015 r. I OSK 2521/13; wyrok NSA z 8 listopada 2011 r. I OSK 1064/11; wyrok WSA w Rzeszowie z 7 listopada 2018 r. II SA/Rz 746/18, wyrok WSA w Poznaniu z 13 maja 2014 r. III SA/Po 1320/13, wyrok WSA w Warszawie z 2 marca 2006 r. VI SA/Wa 2184/05).
4. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 13.08.2020 r. - niepełne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxx. W rubryce dotyczącej oznaczenia rodzaju pisma wpisano jedynie „Dec”;
5. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 24.01.2020 r. - niepełne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxx. W rubryce dotyczącej oznaczenia rodzaju pisma wpisano jedynie „Dec”
6. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 21.04.2020 r.

- a) data umieszczona w prawym górnym rogu decyzji nr xxxxxxxx jest niezgodna z datą jej podpisania przez osobę upoważnioną. W prawym górnym rogu została wskazana data 16.04.2020 r. Decyzja zaś została wydana w formie dokumentu elektronicznego i podpisana przez osobę upoważnioną w dniu 17.04.2020 r. o godzinie 08:16:58. Zgodnie z k.p.a., organ załatwia sprawę o przez wydanie decyzji. Decyzja zostaje wydana, gdy zawarte są w niej wszystkie wymienione w art. 107 k.p.a., w tym zostanie podpisana przez osobę upoważnioną. Jak wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2002r., III RN 149/01 datą wydania decyzji jest data jej podpisania przez osobę upoważnioną do jej wydania, przy czym w razie wątpliwości datą podpisania jest data umieszczona na decyzji;
- b) brak dokumentu potwierdzającego podpisanie odwołania przez stronę w sposób przewidziany w przepisach. Zespół kontrolerów zwrócił się z prośbą o przedstawienie dokumentu potwierdzającego podpisanie przez stronę odwołania przesłanego za pośrednictwem portalu praca.gov.pl. W odpowiedzi na powyższe organ przedstawił UPP odwołania. Należy jednakże zauważyć, że UPP, czyli Urzędowe Poświadczenie Przedłożenia, nie potwierdza, że przedłożony dokument został podpisany przez stronę. Zgodnie z informacją zawartą na stronie <https://epodrecznik.mc.gov.pl>, UPP jest rodzajem urzędowego poświadczenia odbioru (UPO), definiowanego jako dane elektroniczne powiązane z dokumentem elektronicznym doręczonym podmiotowi publicznemu w sposób zapewniający rozpoznawalność późniejszych zmian dokonanych w tych danych, określające: pełną nazwę podmiotu publicznego, któremu doręczono dokument elektroniczny lub który doręcza dokument; datę i godzinę wprowadzenia albo przeniesienia dokumentu elektronicznego do systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego – w odniesieniu do dokumentu doręczanego podmiotowi publicznemu; datę i godzinę podpisania urzędowego poświadczenia odbioru przez adresata z użyciem mechanizmów, o których mowa w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U.2021.670 j.t.), tj. użycia notyfikowanego środka identyfikacji elektronicznej, adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa wymaganego dla usług świadczonych w ramach tych systemów, lub profilu zaufanego ePUAP, albo zastosowanie innych technologii, chyba że przepisy odrębne przewidują obowiązek dokonania czynności w siedzibie podmiotu publicznego – w odniesieniu do dokumentu doręczanego przez podmiot

publiczny; datę i godzinę wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru; (Dz.U.2018.180);

- c) decyzją znak xxxxxxxx z 21.04.2020 r. organ zmienił decyzję nr xxxxxxxxxxz 16.04.2020 r. w sprawie uznania strony z dniem 01.04.2020 r. za osobę bezrobotną oraz odmowie przyznania prawa do zasiłku, orzekając o uznaniu strony z dniem 01.04.2020 r. za osobę bezrobotną oraz przyznaniu w okresie od dnia 17.04.2020 r. do dnia 15.07.2020 r. prawa do zasiłku w wysokości 1033,70 zł miesięcznie brutto oraz w okresie od dnia 16.07.2020 r. do dnia 16.04.2021 prawa do zasiłku w wysokości 811,70 zł miesięcznie brutto. Zasiłek ten podlega waloryzacji na zasadach określonych w ww. ustawie. Prawo do zasiłku przysługuje pod warunkiem, iż nie zajdą okoliczności powodującego jego utratę. Należy jednakże zauważyć, że strona w złożonym odwołaniu prosi jedynie o zmianę części decyzji i przyznanie prawa do zasiłku. Wobec powyższego, w zakresie statusu osoby bezrobotnej, decyzja stała się ostateczna i organ nie miał prawnej możliwości do ponownego orzekania w przedmiocie statusu osoby bezrobotnej;
- d) decyzja znak xxxxxxxxxxxxxxxx nie zawiera uzasadnienia zgodnego z art. 107 § 3 k.p.a. Zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie jest integralną częścią decyzji. Sporządzanie uzasadnienia jest związane z realizacją zasad ogólnych postępowania administracyjnego, które wymagają prowadzenia postępowania administracyjnego w taki sposób, aby w szczególności w uzasadnieniu decyzji przekonać stronę, że jej stanowisko zostało wzięte pod uwagę, ale jeżeli zapadło inne niż oczekiwane rozstrzygnięcie, to przyczyną tego są istotne przyczyny. Równocześnie uzasadnienie powinno umożliwić organowi nadzoru oraz sądowi administracyjnemu sprawdzenie prawidłowości toku rozumowania organu wydającego decyzję oraz motywów rozstrzygnięcia, co ma istotne znaczenie zwłaszcza przy ocenie prawidłowości decyzji. Organ w uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia nie określił jakie dni zaliczył do okresu uprawniającego do zasiłku, a jakich nie i z jakich przyczyn. Organ nie wyjaśnił również, jakie okresy aktywności zawodowej strony zostały zaliczone do okresów mających wpływ na wysokość i okres pobierania zasiłku, a jakie nie i z jakich przyczyn;

- e) data umieszczona w prawym górnym rogu decyzji znak xxxxxxxxxxxx jest niezgodna z datą jej podpisania przez osobę upoważnioną. W prawym górnym rogu została wskazana data 21.04.2020 r. Decyzja zaś została wydana w formie dokumentu elektronicznego i podpisana przez osobę upoważnioną w dniu 24.04.2020 r. o godzinie 13:57:50.
7. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxx z 14.12.2020 r.
- a) organ uchylił decyzję nr xxxxxxxx z 03.12.2020 r. bez orzeczenia o istocie sprawy.

W pozostałym zakresie postępowanie w kontrolowanych sprawach przeprowadzone zostało zgodnie z wymogami określonymi w przepisach prawa w zakresie zmiany bądź uchylenia decyzji jeżeli organ uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie.

Postępowania w trybie art. 151 k.p.a.

W skontrolowanych sprawach stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxxxx z 13.01.2021 r.
 - a) zawiadomienie z 28.12.2020 r. o możliwości zapoznania się z aktami sprawy nie zostało podpisane. Zawiadomienie znajdujące się w aktach sprawy zostało wydrukowane na drugiej stronie postanowienia z 28.12.2020 r., na której nie znajduje się podpis osoby sporządzającej zawiadomienie;
 - b) nieprawidłowe oznaczenie, w jakiej sprawie zostało wznowione postępowanie oraz orzeczenie uchylanej decyzji. W postanowieniu znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 28.12.2020 r. oraz wydanej decyzji organ wskazał, że wznawia z urzędu postępowanie/uchyla decyzję w sprawie uznania strony z dniem 27.10.2020 r. za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku, zakończonej ostateczną decyzją nr xxxxxxxxx z dnia 09.11.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxxx zawierała w rzeczywistości dwa orzeczenia, tj. o uznaniu strony z dniem 27.10.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku;
 - c) nieprawidłowe orzeczenie o istocie sprawy w decyzji nr xxxxxxxxx z 13.01.2021 r. Decyzja nr xxxxxxxxx orzekała o uznaniu strony z dniem 27.10.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku. Powyższe oznacza, że decyzja rozstrzygała w dwóch sprawach, statusu i prawa do zasiłku. Jeżeli organ wznawia postępowanie w sprawie zakończonej taką decyzją, to w istocie wznawia postępowanie w dwóch sprawach, tj. statusu i zasiłku. Tym samym uchylając taką decyzję, organ również musi orzec w dwóch sprawach, tj. statusu i zasiłku,

z zastrzeżeniem art. 146 § 2 k.p.a. Wobec powyższego stanowisko organu zaprezentowane w piśmie z 30.06.2021 r. o braku konieczności rozstrzygnięcia kwestii prawa do zasiłku w przypadku odmowy uznania strony za osobę bezrobotną, jest nieprawidłowe. Istotą wznowienia postępowania i uchylenia dotychczasowej decyzji ostatecznej jest powrót sprawy do odpowiedniego stadium zwykłego postępowania instancyjnego. Nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy wydaje się zatem, jak gdyby w sprawie nie było w danej instancji rozstrzygnięcia. Przed wydaniem decyzji na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. należy dokonać ponownego merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej. Oznacza to, że organ administracji publicznej zobowiązany jest do ponownego rozpoznania sprawy pod względem faktycznym i prawnym;

2. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxx z 13.10.2020 r.
 - a) nieprawidłowe oznaczenie w jakiej sprawie zostało wznowione postępowanie oraz orzeczenie uchylanej decyzji. W postanowieniu znak xxxxxxxxxxxxxx z 07.10.2020 r. oraz ww. decyzji organ wskazał, że wznowia z urzędu postępowanie w sprawie uznania strony z dniem 15.09.2020 r. za osobę bezrobotną oraz przyznania prawa do zasiłku, zakończonej ostateczną decyzją nr xxxxxxxxxxxxxx z 17.09.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxxxxxxxx z 17.09.2020 r. orzekała o uznaniu strony z dniem 15.09.2020 r. za osobę bezrobotną oraz przyznaniu prawa do zasiłku od dnia 15.09.2020 r. do dnia 13.03.2021 r. w wysokości 1200,00 zł miesięcznie brutto, w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa do zasiłku, 942,30 zł miesięcznie brutto w pozostałym okresie posiadania prawa do zasiłku. Orzeczenie zawiera informację, że zasiłek ten podlega waloryzacji na zasadach określonych w ww. ustawie;
 - b) niepełne orzeczenie o istocie sprawy. Decyzja nr xxxxxxxxxxxxxx z 17.09.2020 r. orzekała o uznaniu strony z dniem 15.09.2020 r. za osobę bezrobotną oraz przyznaniu prawa do zasiłku od dnia 15.09.2020 r. do dnia 13.03.2021 r. w wysokości 1200,00 zł miesięcznie brutto, w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa do zasiłku, 942,30 zł miesięcznie brutto w pozostałym okresie posiadania prawa do zasiłku. Orzeczenie zawiera informację, że zasiłek ten podlega waloryzacji na zasadach określonych w ww. ustawie. Powyższe oznacza, że decyzja rozstrzygała w dwóch sprawach, statusu i prawa do zasiłku. W takim zaś przypadku, jeżeli organ wznowia postępowanie w sprawie zakończonej taką decyzją, to w istocie wznowia postępowanie w dwóch sprawach, tj. statusu i zasiłku. W związku z powyższym, uchylając taką decyzję, organ również musi orzec w dwóch sprawach, tj. statusu i zasiłku, z zastrzeżeniem

art. 146 § 2 k.p.a. Organ w decyzji xxxxxxxxxxxxxxxx z 13.10.2020 r. orzekł jedynie w zakresie statusu osoby bezrobotnej;

3. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 05.02.2020 r.
 - a) brak dokumentu potwierdzającego doręczenie decyzji nr xxxxxxxxx z 05.07.2005 r. Brak wskazanego dokumentu uniemożliwia ocenę, czy decyzja została prawidłowo doręczona oraz, czy w ogóle weszła do obrotu prawnego;
 - b) niepełne oznaczenie rodzaju pisma/pism na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na dołączonym do postanowienia zwrotnym potwierdzeniu odbioru wpisano znak xxxxxxxxxxxxxxxx bez wskazania, czy przesyłka dotyczy postanowienia czy zawiadomienia, czy też obu pism – oba pisma mają ten sam znak sprawy;
 - c) nieustalenie faktycznego powodu zwrotu przesyłki zawierającej decyzję znak xxxxxxxxxxxxxxxx. Ze zwróconej przesyłki wynika, że pierwsza próba doręczenia nastąpiła w dniu 10.02.2020 r., druga 18.02.2020 r. Przesyłkę zwrócono do nadawcy, gdyż adresat nie odebrał awizowanej przesyłki, a jako drugi powód podano, że pod wskazanym adresem adresat jest nieznan. Z przedłożonych akt sprawy nie wynika, aby jednostka kontrolowana ustaliła z operatorem pocztowym powód zwrotu przesyłki;
4. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxx z 31.01.2020 r. - brak dokumentu potwierdzającego doręczenie decyzji xxxxxxxxx z 31.07.2007 r. Brak wskazanego dokumentu uniemożliwia ocenę, czy decyzja została prawidłowo doręczona oraz czy w ogóle weszła do obrotu prawnego;
5. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak nr xxxxxxxxxxxxxxxx z 18.12.2020 r.
 - a) w aktach sprawy brak informacji o zgodzie strony na doręczanie pism w formie dokumentu elektronicznego - dotyczącego wznowionego postępowania. Zgodnie z art. 39¹ § 1 pkt 1-3 k.p.a. (w brzmieniu obowiązującym do 05.10.2021 r.) doręczenie pism następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania spełni jeden z następujących warunków: złoży podanie w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej; wystąpi do organu administracji publicznej o takie doręczenie i wskaże organowi administracji publicznej adres elektroniczny; wyrazi zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą tych środków i wskaże organowi administracji publicznej adres elektroniczny. Cytowany przepis wyznaczał ścisłe ramy

wykorzystania przez organ administracyjny środków komunikacji elektronicznej do doręczania stronom w toku postępowania pism w formie dokumentów elektronicznych. Ten środek komunikacji mógł zostać wykorzystany w przypadku, gdy strona tego żąda lub wyraża zgodę w odpowiedzi na propozycję złożoną przez organ. Nie było podstaw prawnych do korzystania z tego środka komunikacji ze stroną w toku postępowania np. dlatego, że organowi administracji znany jest adres elektroniczny strony z innych postępowań. W aktach sprawy powinien znajdować się stosowny dokument (wniosek, pismo, dokument elektroniczny z bezpiecznym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym) zawierający zgodę strony na korzystanie ze środków komunikacji elektronicznej. W niniejszej sprawie strona, za pośrednictwem portalu praca.gov.pl, złożyła informację o podjęciu zatrudnienia, wyrażając tym samym zgodę na doręczanie w tej sprawie korespondencji drogą elektroniczną. Postępowanie to zakończyło się jednakże wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxxxx. Postępowanie zapoczątkowane postanowieniem znak xxxxxxxxxxxx jest nowym postępowaniem, wobec powyższego do elektronicznego doręczania korespondencji organ potrzebował zgody strony;

- b) daty zawarte w prawym górnym rogu decyzji nr xxxxxxxx oraz decyzji nr xxxxxxxx są inne niż daty faktycznego podpisania dokumentów podpisem elektronicznym. Identyczna sytuacja dotyczy postanowienia o wznowieniu postępowania oraz zawiadomienia;
 - c) niepełne przytaczanie orzeczenia decyzji nr xxxxxxxxxxxx w postanowieniu oraz decyzji nr xxxxxxxxxxxx. Decyzja nr xxxxxxxxxxxx z 09.11.2020 r. orzekała o utracie przez stronę statusu osoby bezrobotnej z dniem 02.11.2020 r. oraz o utracie prawa do zasiłku z dniem 02.11.2020 r. Jednocześnie sentencji decyzji wskazano, że został jej nadany rygor natychmiastowej wykonalności. W postanowieniu oraz decyzji nr xxxxxxxxxxxx wskazano, że decyzja nr xxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę z dniem 02.11.2020 r. statusu osoby bezrobotnej oraz prawa do zasiłku.
6. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxxxx z 08.12.2020 r.
- a) niepełne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru zostało wypisane odrębnie „Dec” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;
 - b) niepełne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dołączonym do postanowienia wpisano znak

xxxxxxxxxxx bez wskazania, czy przesyłka dotyczy postanowienia, czy zawiadomienia, czy też obu pism – oba pisma zawierają ten sam znak sprawy;

- c) niepełna podstawa prawna decyzji nr xxxxxxxxxx. Organ w podstawie prawnej nie podał wszystkich przepisów mających zastosowanie w sprawie. Powołanie podstawy prawnej decyzji administracyjnej polega na dokładnym wskazaniu konkretnych przepisów aktu normatywnego zastosowanych przy rozstrzygnięciu sprawy wraz z określeniem miejsca publikacji tego aktu. Organ administracji publicznej, powołując podstawę prawną decyzji, nie może ograniczyć się wyłącznie do wskazania numeru artykułu danego aktu normatywnego, w sytuacji gdy zastosowany przepis zawiera jednostki redakcyjne w postaci paragrafów, ustępów, punktów czy liter. Organ nie wskazał art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. który stanowił podstawę do uchylecia decyzji nr xxxxxxxxxx w wyniku wznowionego postępowania i orzeczenia o istocie sprawy. Ponadto organ nie wskazał art. 33 ust. 4 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, który, wbrew twierdzeniu zawartym w uzasadnieniu decyzji nr xxxxxxxxxx, stanowił podstawę do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Art. 33 ust. 4 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy określa bowiem kiedy dana osoba zostaje pozbawiona statusu osoby bezrobotnej, tj. w przypadku niespełnienia warunków określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2;

7. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxx z 17.11.2020 r.

- a) niepełne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru została przystawiona pieczętka „POKÓJ 11, DECYZJA” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku identyfikującego;
- b) niepełne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dołączonym do postanowienia wpisano znak xxxxxxxxxx bez wskazania, czy przesyłka dotyczy postanowienia, czy zawiadomienia, czy też obu pism – oba pisma zawierają ten sam znak sprawy;
- c) niejednoznaczne wskazanie w jakiej sprawie zostało wznowione postępowanie. W postanowieniu znak xxxxxxxxxxxxxx z 30.10.2020 r. organ wskazał, że wznowia z urzędu postępowanie w sprawie uznania strony z dniem 14.09.2020 r. za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku, zakończonej ostateczną decyzją nr xxxxxxxxxx z dnia 14.09.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxxxx zawierała w rzeczywistości

dwa orzeczenia tj. o uznaniu strony z dniem 14.09.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku;

- d) niejednoznaczne określenie przedmiotu wznawianego postępowania oraz uchylanej decyzji. W sentencji decyzji nr xxxxxxxx organ wskazał, że uchyla decyzję z dnia 14.09.2020 r. nr xxxxxxxx orzekającą o uznaniu strony z dniem 14.09.2020 r. za osobę bezrobotną. Decyzja nr xxxxxx orzekała o uznaniu strony z dniem 14.09.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku. Ponadto organ wznawiając postępowanie wskazał, że wznawia je w sprawie uznania strony z dniem 14.09.2020 r. za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku. Niejednoznaczne wskazanie czy organ wznawia postępowanie i uchyla decyzję nr xxxxxxxx w części dotyczącej uznania strony z dniem 14.09.2020 r. za osobę bezrobotną, czy w całości, czyli zarówno w przedmiocie statusu i zasiłku, uniemożliwia ocenę prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia o istocie sprawy. Należy bowiem zauważyć, że jeżeli organ chciał prowadzić postępowanie jedynie w sprawie dotyczącej uznania strony z dniem 14.09.2020 r. za osobę bezrobotną, czyli w części decyzji nr xxxxxxxxxxxx, to wówczas powinien to wykazać w postanowieniu o wznowieniu postępowania. Jeżeli zaś celem organu było wznowienie postępowania zarówno w sprawie statusu, jak i zasiłku, to wówczas uchylając taką decyzję organ również musi orzec w dwóch sprawach tj. statusu i zasiłku, z zastrzeżeniem art. 146 § 2 k.p.a.;

8. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxxxx z 09.11.2020 r.

- a) niepełne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wpisano „pokój 11, decyzja” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;
- b) niepełne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dołączonym do postanowienia wpisano znak xxxxxxxxxxxx bez wskazania czy przesyłka dotyczy postanowienia, czy zawiadomienia, czy też obu pism – oba pisma zawierają ten sam znak sprawy;
- c) zmienianie treści orzeczenia decyzji nr xxxxxxxxxxxx w decyzji nr xxxxxxxx z 09.11.2021 r. Decyzja nr xxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę statusu osoby bezrobotnej z dniem 07.09.2020 r. oraz o utracie prawa do zasiłku z dniem 07.09.2020 r. Jednocześnie sentencja decyzji zawierała informację o nadaniu jej rygoru natychmiastowej wykonalności. W decyzji nr xxxxxxxx organ wskazał,

że decyzja nr xxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę z dniem 07.09.2020 r. statusu osoby bezrobotnej oraz prawa do zasiłku w związku z podjęciem zatrudnienia;

9. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxx z 10.11.2020 r.

- a) niepełne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxx. Na dokumencie wpisano „dec. pok 11” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;
- b) niejednoznaczne wskazanie przedmiotu wznawianego postępowania oraz uchylanej decyzji. W postanowieniu znak xxxxxxxxxxxx z 19.10.2020 r. organ wskazał, że wznawia z urzędu postępowanie w sprawie uznania strony z dniem 03.09.2019 r. za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku, zakończonej ostateczną decyzją nr xxxxxxxxxx z dnia 04.09.2019 r. Decyzja nr xxxxxxxx zawierała w rzeczywistości dwa orzeczenia tj. o uznaniu strony z dniem 03.09.2019 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku. W sentencji decyzji nr xxxxxxxx organ wskazał z kolei, że uchyla decyzję z dnia 04.09.2019 r. nr xxxxxxxx orzekającą o uznaniu strony z dniem 03.09.2020 r. za osobę bezrobotną. Nieprawidłowe wskazanie czy organ wznawia postępowanie i uchyla decyzję nr xxxxxxxx w części dotyczącej uznania strony z dniem 03.09.2019 r. za osobę bezrobotną, czy w całości czyli zarówno w przedmiocie statusu i zasiłku, uniemożliwia ocenę prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia o istocie sprawy. Jeżeli organ chciał prowadzić postępowanie jedynie w sprawie dotyczącej uznania strony z dniem 03.09.2019 r. za osobę bezrobotną, czyli w części decyzji nr xxxxxxxx, to wówczas powinien to wyraźnie wykazać w postanowieniu o wznowieniu postępowania. Jeżeli zaś celem organu było wznowienie postępowania zarówno w sprawie statusu jak i zasiłku, to wówczas uchylając taką decyzję organ również musi orzec w dwóch sprawach, tj. statusu i zasiłku, z zastrzeżeniem art. 146 § 2 k.p.a.
- c) nieprawidłowe oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wpisano jedynie znak sprawy bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego. Należy bowiem zauważyć, że w aktach sprawy znajdują się inne pisma z takim samym znakiem sprawy;

10. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxxxx z 21.10.2020 r.

- a) niepełne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wpisano „Dec. pok. 11” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;

- b) niepełne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dołączonym do postanowienia wpisano znak xxxxxxxxxxxx bez wskazania, czy przesyłka dotyczy postanowienia czy zawiadomienia, czy też obu pism – oba pisma zawierają ten sam znak sprawy;
- c) uchylając decyzję nr xxxxxxxxxxxx w sprawie uznania strony z dniem 27.11.2018 r. za osobę bezrobotną i odmowie przyznania prawa do zasiłku w wyniku wznowionego postępowania, organ orzekł o istocie sprawy jedynie w części dotyczącej statusu osoby bezrobotnej. Decyzja nr xxxxxxxxxxxx orzekała o uznaniu strony z dniem 27.11.2018 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku. W przypadku, jeżeli organ wznowia postępowanie w sprawie zakończonej taką decyzją, to w istocie wznowia postępowanie w dwóch sprawach tj. statusu i zasiłku. W związku z powyższym uchylając taką decyzję, organ również musi orzec w dwóch sprawach tj. statusu i zasiłku, z zastrzeżeniem art. 146 § 2 k.p.a. Wobec powyższego stanowisko organu zaprezentowane w piśmie z 30.06.2021 r., o braku konieczności rozstrzygnięcia kwestii prawa do zasiłku w przypadku odmowy uznania strony za osobę bezrobotną, jest nieprawidłowe. Należy bowiem zauważyć, że jeżeli wznowione postępowanie dotyczyło całości sprawy zakończonej decyzją ostateczną, a decyzja ta składała się z dwóch rozstrzygnięć tj. w przedmiocie statusu osoby bezrobotnej i w przedmiocie prawa do zasiłku, to nowa decyzja wydana w wyniku wznowionego postępowania powinna rozstrzygać w dwóch przedmiotach, pamiętając o ograniczeniach w uchylaniu decyzji wynikających z art. 151 § 2 k.p.a. Istotą wznowienia postępowania i uchylenia dotychczasowej decyzji ostatecznej jest powrót sprawy do odpowiedniego stadium zwykłego postępowania instancyjnego. Nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy wydaje się zatem jak gdyby w sprawie nie było w danej instancji rozstrzygnięcia. Przed wydaniem decyzji na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. należy dokonać ponownego merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej. Oznacza to, że organ administracji publicznej zobowiązany jest do ponownego rozpoznania sprawy pod względem faktycznym i prawnym;
- d) organ, w tym samym postanowieniu, wznowił postępowanie w sprawie zakończonej decyzją nr xxxxxxxxxxxx orzekającą o uznaniu strony z dniem 27.11.2018 r. za osobę bezrobotną i odmowie przyznania prawa do zasiłku oraz w sprawie zakończonej decyzją nr xxxxxxxxxxxx orzekającą o utracie przez stronę statusu osoby bezrobotnej z dniem 18.01.2019 r. Z uzasadnienia decyzji nr xxxxxxxxxxxx wynika, że uchylenie

decyzji orzekającej o utracie statusu osoby bezrobotnej i umorzenie postępowania w tym zakresie było konsekwencją odmowy uznania strony za osobę bezrobotną. Należy jednakże zauważyć, że uchylenie decyzji o uznaniu strony za osobę wywołuje skutki prawne dopiero po tym, jak decyzja ta stanie się ostateczna. W związku z powyższym organ powinien wznowić postępowanie w sprawie zakończonej decyzją xxxxxxxx dopiero po uzyskaniu przez decyzję uchylającą decyzję o uznaniu strony za osobę bezrobotną i orzekającą o odmowie uznania za osobę bezrobotną cechy ostateczności. Postępowanie w takim przypadku powinno być wznowione w oparciu o art. 145 § 1 pkt 8 k.p.a.;

- e) niepełna podstawa prawna decyzji nr xxxxxxxxxxxx. W podstawie prawnej organ nie podał wszystkich przepisów mających zastosowanie w sprawie. Organ nie wskazał art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a., który stanowił podstawę do uchylenia decyzji nr xxxxxxxxxxxx i nr xxxxxxxx w wyniku wznowionego postępowania i orzeczenia o istocie sprawy. Ponadto organ nie wskazał art. 105 k.p.a. jako przepisu uzasadniającego umorzenie postępowania w przedmiocie utraty statusu osoby bezrobotnej.

11. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxxxxxx z 24.09.2020 r. - niedokładne przytoczenie orzeczenia decyzji nr xxxxxxxx w decyzji nr xxxxxxxx z 24.09.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxxxxxxxx z 19.08.2020 r. orzekała o utracie przez stronę statusu osoby bezrobotnej z dniem 15.08.2020 r oraz o utracie prawa do zasiłku z dniem 15.08.2020 r. Jednocześnie sentencja decyzji zawierała informację o nadaniu jej rygoru natychmiastowej wykonalności. W decyzji nr xxxxxxxxxxxx organ wskazał, że decyzja nr xxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę z dniem 15.08.2020 r. statusu osoby bezrobotnej oraz prawa do zasiłku w związku z podjęciem pracy;

12. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxx z 19.08.2020 r.

- a) niepełne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wskazano „POKÓJ 11, DECYZJA” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;
- b) niedokładne przytoczenie orzeczenia decyzji nr xxxxxxxx w decyzji znak xxxxxxxxxxxxxx z 19.08.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę statusu osoby bezrobotnej z dniem 05.12.2019 r. Jednocześnie sentencja decyzji zawierała informację o nadaniu jej rygoru natychmiastowej wykonalności. W decyzji znak xxxxxxxxxxxxxx organ wskazał, że decyzja nr xxxxxxxx

orzekała o utracie przez stronę z dniem 05.12.2019 r. statusu osoby bezrobotnej w związku z niestawieniem się w Urzędzie w wyznaczonym terminie;

13. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxx z 31.07.2020 r.

- a) niepełne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wpisano „dec.” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;
- b) niedokładne przytoczenie orzeczenia decyzji nr xxxxxxxxxx w decyzji nr xxxxxxxxxx z 31.07.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę statusu osoby bezrobotnej z dniem 10.12.2019 r. Jednocześnie sentencja decyzji zawierała informację o nadaniu jej rygoru natychmiastowej wykonalności. W decyzji nr xxxxxxxxxx organ wskazał, że decyzja nr xxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę z dniem 10.12.2020 r. statusu osoby bezrobotnej w związku z niestawieniem się w Urzędzie w wyznaczonym terminie;

14. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxx z 18.06.2020 r.

- a) niepełne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru została wstawiona pieczęć „POKÓJ 11, DECYZJA” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;
- b) organ w decyzji nr xxxxxxxxxx z 18.06.2020 r po uchyleniu decyzji orzekł w sprawie, która nie była przedmiotem wznowionego postępowania. Postanowieniem z 17.06.2020 r. organ wznowił postępowanie w sprawie przyznania stronie od 24.05.2020 r. do 21.08.2020 r. prawa do zasiłku, zakończonego decyzją ostateczną nr xxxxxxxxxx z 26.05.2020 r. W decyzji nr xxxxxxxxxx z 18.06.2020 r. orzekł zaś o uchyleniu decyzji nr xxxxxxxxxx i utracie statusu osoby bezrobotnej z dniem 04.05.2020 r. Należy zauważyć, że wznowione postępowanie dotyczyło przyznania prawa do zasiłku. Powyższe oznacza, że istotą sprawy było prawo do zasiłku, a nie status osoby bezrobotnej. W takim przypadku organ, po uchyleniu decyzji, powinien się odnieść do prawa do zasiłku. Orzeczenie w sprawie, która nie była częścią wznowionego postępowania, stanowi rażące naruszenie prawa. Wobec powyższego wyjaśnienia organu z 30.06.2021 r. w tym zakresie nie mogą zostać uwzględnione;

15. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxx z 20.05.2020 r.

- a) niepełne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dołączonym do postanowienia wpisano znak

xxxxxxxxxxxx bez wskazania czy przesyłka dotyczy postanowienia czy zawiadomienia, czy też obu pism – oba pisma zawierają ten sam znak sprawy;

- b) brak daty doręczenia postanowienia znak xxxxxxxxxxxxxxxx. Obok podpisu osoby odbierającej przesyłkę nie została umieszczona data jej odbioru;
- c) niedokładne wskazanie, w jakiej sprawie zostało wznowione postępowanie. W postanowieniu znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 28.04.2020 r. organ wskazał, że wznowia z urzędu postępowanie w sprawie uznania strony z dniem 06.02.2020 r. za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku, zakończonej ostateczną decyzją nr xxxxxxxx z dnia 06.02.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxx zawierała w rzeczywistości dwa orzeczenia tj. o uznaniu strony z dniem 06.02.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku;
- d) niedokładne przytoczenie orzeczenia uchylanej decyzji. W sentencji decyzji nr xxxxxxxxxxx z 20.05.2020 r. organ wskazał, że uchyla decyzję z dnia 06.02.2020 r. nr xxxxxxx orzekającą o uznaniu strony z dniem 06.02.2020 r. za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku. Należy jednakże zauważyć, że decyzja nr xxxxxxxxxxx orzekała o uznaniu strony z dniem 06.02.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku;
- e) nieprawidłowe orzeczenie decyzji nr xxxxxxxxxxx z 20.05.2020 r. w części dotyczącej załatwienia sprawy co do istoty. Decyzja nr xxxxxxxxxxx, wbrew twierdzeniu organu zawartego w sentencji decyzji nr xxxxxxxxxxx, orzekała o uznaniu strony z dniem 06.02.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku. Powyższe oznacza, że decyzja rozstrzygała sprawę w dwóch kwestiach - statusu osoby bezrobotnej i prawa do zasiłku. Organ uchylając decyzję nr xxxxxxxxxxx orzekł o odmowie uznania strony za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku z dniem 06.02.2020 r. co oznacza, że w zakresie odmowy przyznania prawa do zasiłku nie zmienił pierwotnego orzeczenia. Zgodnie zaś z art. 146 § 2 k.p.a. nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej;

16. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxxx z 19.02.2020 r.

- a) niedokładne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wpisano „Dec” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;
- b) niedokładne powołanie orzeczenia decyzji nr xxxxxxxxxxx w decyzji nr xxxxxxxxxxx z 19.02.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę statusu osoby

bezrobotnej z dniem 12.11.2019 r. Jednocześnie sentencja decyzji zawierała informację o nadaniu jej rygoru natychmiastowej wykonalności. W decyzji nr xxxxxxxxx organ wskazał, że decyzja nr xxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę z dniem 12.11.2019 r. statusu osoby bezrobotnej w związku z niestawieniem się w wyznaczonym terminie;

17. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxx z 03.12.2020 r.

- a) brak dokumentu potwierdzającego doręczenie stronie decyzji xxxxxxxxx. Wbrew twierdzeniu organu w wyjaśnieniach z 30.06.2021 r., w przekazanych do kontroli aktach sprawy nie znajdował się dokument potwierdzający doręczenie decyzji stronie;
- b) niedokładne wskazanie, w jakiej sprawie zostało wznowione postępowanie oraz orzeczenie decyzji kończącej wznowiane postępowanie. Organ wskazał, że wznowia z urzędu postępowanie, a następnie uchyla decyzję w sprawie uznania strony z dniem 14.10.2020 r. za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku, zakończonej ostateczną decyzją nr xxxxxxxxx z dnia 14.10.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxxx z 14.10.2020 r. zawierała w rzeczywistości dwa orzeczenia tj. o uznaniu strony z dniem 14.10.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku;
- c) nieprawidłowe orzeczenie decyzji nr xxxxxxxxx z 03.12.2020 r. w części dotyczącej załatwienia sprawy co do istoty. Decyzja nr xxxxxxxxx, wbrew twierdzeniu organu zawartego w sentencji decyzji nr xxxxxxxxx, orzekała o uznaniu strony z dniem 14.10.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku. Powyższe oznacza, że decyzja rozstrzygała sprawę w dwóch kwestiach statusu osoby bezrobotnej i prawa do zasiłku. Organ uchylając decyzję nr xxxxxxxxx orzekł o odmowie uznania strony za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku z dniem 14.10.2020 r. co oznacza, że w zakresie odmowy przyznania prawa do zasiłku nie zmienił pierwotnego orzeczenia. Zgodnie zaś z art. 146 § 2 k.p.a. nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapasć wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej;
- d) brak dokumentu potwierdzającego doręczenie stronie decyzji nr xxxxxxx. W aktach sprawy znajduje się jedynie informacja strony o zapoznaniu się z treścią decyzji, złożona w oświadczeniu o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania. Należy jednak zauważyć, że zapoznanie się z treścią decyzji nie jest równoznaczne z jej

doręczeniem i nie zwalnia organu z obowiązku doręczenia aktu administracyjnego stronie postępowania;

18. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx (w „2” zostało skreślone i odręcznie wpisane „5”) z 26.02.2020 r.

- a) brak dokumentu potwierdzającego doręczenie decyzji xxxxxxxxxxxxxxxx z dnia 26.08.1995 r.;
- b) organ przed wydaniem decyzji nie informował strony o prawach wynikających z art. 10 k.p.a.;
- c) niedokładne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dołączonym do postanowienia wpisano „p10xxxxxxxxxxxxxxxx”, na decyzji „p10 xxxxxxxxxxxxxxxx” bez wskazania jakiego rodzaju pisma dotyczy przesyłka. Ponadto wpisany znak sprawy na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji jest niezgodny z tym, na który został zmieniony jej znak;

19. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 26.02.2020 r.

- a) brak dokumentu potwierdzającego doręczenie stronie decyzji xxxxxxxxxxxxxxxx z dnia 26.08.1995 r.;
- b) organ przed wydaniem decyzji nie informował strony o prawach wynikających z art. 10 k.p.a.;
- c) organ nie ustalił adresu strony. Postanowienie z 06.02.2020 r. oraz decyzja z 26.02.2020 r. nie weszły do obrotu prawnego, ponieważ nie zostały skutecznie doręczone stronie, a wskazana na zwrotnym potwierdzeniu odbioru informacja „nie ma takiej ulicy” uniemożliwia zastosowanie art. 44 k.p.a.;
- d) niedokładne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dołączonym do postanowienia oraz decyzji wpisano „p10 xxxxxxxxxxxxxxxx” bez wskazania jakiego rodzaju pisma dotyczy przesyłka - wskazany znak dotyczy więcej niż jednego pisma w sprawie;

20. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 11.09.2020 r.

- a) organ przed wydaniem decyzji nie informował strony o prawach wynikających z art. 10 k.p.a.;
- b) niedokładne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dołączonym do postanowienia oraz decyzji wpisano „p10 xxxxxxxxxxxxxxxx” bez wskazania, jakiego pisma dotyczy przesyłka - wskazany znak dotyczy więcej niż jednego pisma w sprawie;

21. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxx z 23.01.2020 r.

- a) niedokładne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wstawiono pieczętkę „POKÓJ 11, DECYZJA” bez wskazania numeru pisma lub innego znaku go identyfikującego;
- b) niedokładne przytoczenie orzeczenia decyzji nr xxxxxxxxxx w decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 23.01.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę statusu osoby bezrobotnej z dniem 16.10.2019 r. Jednocześnie sentencja decyzji zawierała informację o nadaniu jej rygoru natychmiastowej wykonalności. W decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx organ wskazał, że decyzja nr xxxxxxxxx orzekała o utracie przez stronę z dniem 16.10.2019 r. statusu osoby bezrobotnej w związku z niestawieniem się w Urzędzie w wyznaczonym terminie.

22. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji nr xxxxxxxxxx z 03.12.2020 r.

- a) nieprawidłowe oznaczenie, w jakiej sprawie zostało wznowione postępowanie oraz orzeczenie decyzji kończącej wznowione postępowanie. W postanowieniu znak xxxxxxxxxx z 12.11.2020 r. oraz decyzji nr xxxxxxxxx z 03.12.2020 r. organ wskazał, że wznowia z urzędu postępowanie/uchyla decyzję w sprawie uznania strony z dniem 11.10.2020 r. za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku, zakończonej ostateczną decyzją nr xxxxxxxxx z dnia 23.10.2020 r. Decyzja nr xxxxxxxxx zawierała w rzeczywistości dwa orzeczenia, tj. o uznaniu strony z dniem 11.10.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 11.10.2020 r.;
- b) nieprawidłowe orzeczenie decyzji nr xxxxxxxxxx z 03.12.2020 r. w części dotyczącej załatwienia sprawy co do istoty. Decyzja nr xxxxxxxxx zawierała w rzeczywistości dwa orzeczenia tj. o uznaniu strony z dniem 11.10.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 11.10.2020 r. Powyższe oznacza, że decyzja rozstrzygała sprawę w dwóch kwestiach statusu osoby bezrobotnej i prawa do zasiłku. Organ uchylając decyzję nr xxxxxxxxxx orzekł o odmowie uznania strony za osobę bezrobotną z dniem 11.10.2020 r. co oznacza, że nie rozstrzygnął sprawy w przedmiocie prawa do zasiłku. Należy zauważyć, że jeżeli osobie odmówiono przyznania prawa do zasiłku od dnia rejestracji to oznacza, że nabeędzie prawo do zasiłku po upływie okresu karencji. W takim przypadku, jeżeli organ uchyla decyzję o uznaniu osoby za osobę bezrobotną i odmowie przyznania prawa do zasiłku od dnia rejestracji, to powinien

orzec o odmowie uznania za osobę bezrobotną oraz odmowie przyznania prawa do zasiłku.

- c) niedokładne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxx. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wpisano "xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx" bez wskazania rodzaju pisma lub innego znaku go identyfikującego, w szczególności, że ten sam znak znajduje się na innych pismach w sprawie.

W pozostałym zakresie postępowanie w kontrolowanych sprawach przeprowadzone zostało zgodnie z wymogami określonymi w przepisach prawa w zakresie postępowania w sprawie wznowienia postępowania administracyjnego.

Postępowania w trybie art. 155 k.p.a.

W skontrolowanych sprawach stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxx z 25.11.2020 r.
 - a) niedokładne oznaczenie pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxx z 05.11.2020 r. W rubryce dotyczącej oznaczenia rodzaju pisma została wstawiona pieczęć „POKÓJ 11 DECYZJA”;
 - b) brak daty wpływu pisma strony z 20.11.2020 r.;
 - c) organ wydał swoje orzeczenie w oparciu o niepodpisane dokumenty strony z 20.11.2020 r. oraz 24.11.2020 r. Z wyjaśnień organu wynika, że dysponuje jedynie skanami dokumentów;
 - d) organ nie ustalił rzeczywistych intencji strony, która złożyła pismo nawiązujące w swej treści do decyzji nr xxxxxxxx, w terminie do złożenia odwołania;
 - e) organ orzekł o zmianie decyzji nr xxxxxxxx z 05.11.2020 r. w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że decyzja ta nie była decyzją ostateczną. Decyzja została doręczona 18.11.2020 r. co oznacza, że termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 02.12.2020 r., a więc z dniem 03.12.2020 r. decyzja stała się ostateczna. Starosta Pruszkowski swoje rozstrzygnięcie wydał w dniu 25.11.2020 r. Skoro art. 155 k.p.a. dotyczy zmiany bądź uchylecia decyzji ostatecznej, to zastosowanie go do decyzji nieostatecznej stanowi rażące naruszenie przepisu prawa;
 - f) organ orzekał o zmianie decyzji nr xxxxxxxxxxxxx z 05.11.2020 r. w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny, tj. w oparciu o nowe dokumenty, które nie stanowiły podstawy do wydania pierwotnej decyzji i w oparciu o art. 72 ust. 3 ustawy o promocji, który z racji przyznania pierwotnie zasiłku w wysokości 100%, nie stanowił podstawy prawnej decyzji. W orzecznictwie sądownoadministracyjnym

ugruntowany jest pogląd, że zmiana decyzji w trybie art. 155 k.p.a. może być dokonana tylko w granicach stanu faktycznego sprawy "pierwotnej", w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony do tej pory. Postępowanie prowadzone w tym trybie nie jest więc kolejną (trzecią) instancją administracyjną i nie może służyć weryfikacji ustaleń czy też prawidłowości wykładni i subsumcji przepisów zastosowanych przy wydaniu decyzji ostatecznej, ale służy przeprowadzeniu weryfikacji wydanej już decyzji ostatecznej z jednego tylko punktu widzenia, a mianowicie czy za zmianą (uchyleniem) przemawia interes społeczny lub słuszny interes strony i czy jest zgoda strony na zmianę decyzji. Postępowanie prowadzone na podstawie art. 155 k.p.a. jest wprawdzie postępowaniem odrębnym w stosunku do tego, w którym zapadła weryfikowana decyzja ostateczna, to jednak toczy się w tej samej z materialnoprawnego punktu widzenia, sprawie administracyjnej, w której toczyło się postępowanie pierwotne i nie może zmierzać do ponownego merytorycznego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją ostateczną. Art. 155 k.p.a. reguluje jeden z nadzwyczajnych trybów wzruszania decyzji ostatecznych, zatem przepis ten nie może być interpretowany rozszerzająco, a zmiana decyzji może nastąpić tylko w przypadku spełnienia wszystkich przesłanek w przepisie tym określonych. (wyrok NSA: z dnia 3 grudnia 2020 r. I GSK 959/20; z dnia 10 maja 2019 r. I OSK 1651/17; z dnia 17 maja 2019 r. I OSK 1943/17; z dnia 27 czerwca 2019 r. I OSK 833/18; z dnia 29 listopada 2019 r. II OSK 2827/18; z dnia 20 lutego 2020 r. II OSK 982/18; z dnia 4 marca 2020 r. II OSK 1138/18; z dnia 7 października 2020 r. II OSK 1391/18);

- g) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanne organowi, który ją wydawał, co stanowi podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego. Postępowanie prowadzone na podstawie art. 155 k.p.a. stanowi jeden z elementów systemu nadzwyczajnych trybów postępowania administracyjnego obejmujących przypadki weryfikacji decyzji dotkniętych wadliwościami kwalifikowanymi lub niekwalifikowanymi oraz decyzji prawidłowych pod względem prawnym. Zaznaczyć trzeba, że "system ten jest oparty na zasadzie niekonkurencyjności, tzn. że poszczególne tryby nadzwyczajne mają na celu usunięcie tylko określonego rodzaju wadliwości i nie mogą być stosowane zamiennie. Naruszenie wyłączności stosowania określonego trybu nadzwyczajnego weryfikacji decyzji stanowi rażące naruszenie prawa, będące podstawą do stwierdzenia nieważności decyzji" (Adamiak, Postępowanie administracyjne, 2019, s. 402). Powyższe oznacza, że stwierdzenie istnienia podstaw do wznowienia

postępowania (art. 145 § 1) lub do stwierdzenia nieważności decyzji (art. 156 § 1) prowadzi do niedopuszczalności uchylecia lub zmiany decyzji w trybie art. 155 (wyrok SN z 6 stycznia 1999 r., III RN 101/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 637; teza pierwsza wyroku NSA z 24 marca 1998 r., I SA 1087/97, LEX nr 44535; wyrok NSA z 24 marca 1998 r., I SA 1084/97, LEX nr 44645; wyrok NSA z 19 stycznia 1998 r., II SA 1245/97, LEX nr 41346);

h) organ w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx powołał się na art. 71 ust. 6 ustawy o promocji, który nie ma zastosowania w sprawie. Wykładnia systemowa art. 71 ust. 6 prowadzi do wniosku, że dotyczy on tylko sytuacji, w której bezrobotnemu całkowicie odmówiono przyznania prawa do zasiłku. W takim przypadku nie dokonuje się zmiany decyzji w części dotyczącej odmowy przyznania prawa do zasiłku, tylko wydaje nową decyzję o przyznaniu prawa do zasiłku od dnia jego udokumentowania. Należy bowiem zauważyć, że artykuł ten został umieszczony w części przepisów dotyczących przyznania prawa do zasiłku, a nie jego wysokości lub okresu pobierania, co oznacza, że dotyczy sytuacji w których bezrobotnemu odmówiono przyznania prawa do zasiłku. Miejsce przepisu w danym akcie prawnym nie jest przypadkowe, lecz wynika z racjonalnego działania prawodawcy;

2. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxx z 06.02.2020 r.

a) organ orzekł o zmianie decyzji nr xxxxxxxxxxxx z 23.01.2020 r. pomimo, że decyzja ta nie była decyzją ostateczną. Decyzja została odebrana w dniu 29.01.2020 r. co oznacza, że termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 12.02.2020 r., a więc z dniem 13.02.2020 r. decyzja stała się ostateczna. Starosta Pruszkowski swoje rozstrzygnięcie wydał 06.02.2020 r.;

b) organ orzekał o zmianie decyzji nr xxxxxxxxxxxx z 23.01.2020 r. w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny, tj. w oparciu o nowe dokumenty, które nie stanowiły podstawy do wydania pierwotnej decyzji;

c) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanne organowi, który ją wydawał;

d) organ w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxx powołał się na art. 71 ust. 6 ustawy o promocji, który nie ma zastosowania w sprawie;

e) w orzeczeniu decyzji znak xxxxxxxxxxxx została odręczenie naniesiona zmiana roku z 2019 na 2020 pomimo, że prostowania oczywistych błędów i omyłek służy art. 113 k.p.a.;

- f) w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx organ nieprawidłowo powołał art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy o promocji, zamiast art. 72 ust. 3. Art. 72 ust. 1 ustawy o promocji dotyczący wysokości zasiłku składa się z 2 punktów;
3. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxx z 01.09.2020 r.
- a) organ orzekał o zmianie decyzji nr xxxxxxxxx z 02.06.2020 r. w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny, tj. w oparciu o nowe dokumenty które nie stanowiły podstawy do wydania pierwotnej decyzji;
- b) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznane organowi który ją wydawał;
- c) organ w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx powołał się na art. 71 ust. 6 ustawy o promocji, który nie ma zastosowania w sprawie;
- d) w orzeczeniu decyzji xxxxxxxxxxxxxxxx o organ podał nieprawidłowy numer zmienianej decyzji - zamiast xxxxxxxxx wpisano xxxxxxxxx;
- e) w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx organ powołał jedynie art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji, zamiast art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2. Art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji dotyczy wysokości zasiłku, który przysługuje jedynie przez pierwsze 90 dni posiadania prawa do zasiłku, nie zaś przez cały okres posiadania do niego prawa;
- f) organ w decyzji xxxxxxxxxxxxxxxx orzekał w przedmiocie zawieszenia prawa do zasiłku z uwagi na nabycie prawa do dodatku solidarnościowego, bez podstawy prawnej. W myśl przepisów ustawy o dodatku solidarnościowym zawieszenie w takim przypadku prawa do zasiłku następuje z mocy prawa. Jednocześnie żaden przepis prawa powszechnie obowiązującego nie daje staroście uprawnienia do wydania decyzji w tym zakresie;
4. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxx z 23.04.2020 r.
- a) w prawym górnym rogu decyzji nr xxxxxxxxx umieszczona jest data 16.04.2020 r. Jednakże z wygenerowanego na decyzji podpisu elektronicznego wynika, że została ona podpisana przez osobę upoważnioną w dniu 17.04.2020 r. o godz. 08:12:56;
- b) organ orzekł o zmianie decyzji nr xxxxxxxxx z 16.04.2020 r. w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że decyzja ta nie była decyzją ostateczną. Decyzja została odebrana w dniu 17.04.2020 r., co oznacza, że termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 04.05.2020 r., a więc z dniem 05.05.2020 r. decyzja stała się ostateczna. Starosta Pruszkowski swoje rozstrzygnięcie wydał 23.04.2020 r.;

- c) organ orzekał o zmianie decyzji nr xxxxxxxxx z 16.04.2020 r. w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny, tj. w oparciu o nowe dokumenty które nie stanowiły podstawy do wydania pierwotnej decyzji;
- d) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanne organowi, który ją wydawał;
- e) organ w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx powołał się na art. 71 ust. 6 ustawy o promocji, który nie ma zastosowania w sprawie;
- f) w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx organ powołał jedynie art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji, zamiast art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2. Art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji dotyczy wysokości zasiłku który przysługuje jedynie przez pierwsze 90 dni posiadania prawa do zasiłku, nie zaś przez cały okres posiadania do niego prawa;
- g) w prawym górnym rogu decyzji xxxxxxxxx umieszczona jest data 23.04.2020 r. Jednakże z wygenerowanego na decyzji podpisu elektronicznego wynika, że została ona podpisana przez osobę upoważnioną w dniu 24.04.2020 r. o godz. 09:43:55;

5. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxx z 27.03.2020 r.

- a) decyzją nr xxxxxxxxx organ, na podstawie m.in. art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. b ustawy o promocji, orzekł o wstrzymaniu prawa do zasiłku od dnia 03.03.2020 r. Należy jednakże zauważyć, że zgodnie z przywołanym przepisem starosta wydaje decyzję m.in. o wstrzymaniu wypłaty zasiłku. Pojęcie „prawa” i „wypłaty” nie są pojęciami równoznacznymi;
- b) niepełne oznaczenie pisma/pism na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Z akt sprawy nie wynika, w jaki sposób i kiedy decyzja nr xxxxxxxx została doręczona. Zwrotne potwierdzenie odbioru zostało dołączone jedynie do decyzji nr xxxxxxxx i w rubryce dotyczącej oznaczenia rodzaju pisma została wstawiona pieczęć "POKÓJ 11 DECYZJA", co sugeruje, że przesyłka dotyczy tylko jednej decyzji;
- c) organ orzekł o uchyleniu decyzji nr xxxxxxxx i nr xxxxxxxx w oparciu o podanie złożone w ostatnim dniu terminu odwoławczego, tj. w dniu ,w którym decyzje nie były decyzjami ostatecznymi. Decyzje zostały doręczone 11.03.2020 r., co oznacza, że termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 25.03.2020 r. Strona podanie o zmianę decyzji złożyła w dniu 25.03.2020 r. Wniosek o uchylenie lub zmianę decyzji nieostatecznej złożony w trybie art. 155 k.p.a. jest przedwczesny;
- d) organ orzekł o uchyleniu w trybie art. 155 k.p.a. decyzji nr xxxxxxxxx z 04.03.2020 r. orzekającej o wstrzymaniu prawa do zasiłku. Zgodnie z obowiązującymi przepisami

art. 155 k.p.a. służy do zmiany lub uchylania decyzji ostatecznych przyznających stronie prawo. Decyzja o wstrzymaniu prawa do zasiłku nie jest decyzją o przyznaniu prawa. Decyzją, na mocy której strona nabyła prawo, jest jedynie tzw. decyzja konstytutywna, czyli tworząca nowe prawa lub obowiązki. Decyzje deklaratoryjne nie tworzą żadnych praw ani obowiązków, lecz potwierdzają jedynie, że obowiązki bądź uprawnienia (prawa) wynikają z ustawy lub innego aktu normatywnego. Z ostatecznej decyzji deklaratoryjnej nie może zatem strona nabyć żadnego prawa (wyrok NSA z 29.10.1999 r. I SA 2088/98; wyrok NSA z 22.07.1998 r. I SA 154/98);

6. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxx z 07.12.2020 r.
 - a) na zwrotnym potwierdzeniu decyzji nr xxxxxxxxxx z 06.10.2020 r., obok podpisu osoby odbierającej przesyłkę, nie została umieszczona data jej odbioru. W aktach sprawy brak informacji o złożeniu przez organ reklamacji u operatora pocztowego;
 - b) niedokładne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxxx z 06.10.2020 r. w rubryce przewidzianej na oznaczenie rodzaju pisma wpisano „dec. p 11”;
7. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxxxxxx z 24.02.2020 r.
 - a) niedokładne oznaczenie rodzaju pisma na zwrotnym potwierdzeniu odbioru decyzji nr xxxxxxxxxx z 20.01.2020 r. W rubryce dotyczącej oznaczenia rodzaju pisma została wstawiona pieczęć „POKÓJ 11 DECYZJA”;
 - b) organ orzekł o uchyleniu decyzji nr xxxxxxxxxxxxxx z 20.01.2020 r. w oparciu o podanie złożone w trakcie biegu terminu odwoławczego. Decyzja została doręczona 07.02.2020 r., co oznacza, że termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 21.02.2020 r. Strona podanie o zmianę decyzji złożyła w dniu 13.02.2020 r. Wniosek o uchylenie lub zmianę decyzji nieostatecznej złożony w trybie art. 155 k.p.a. jest przedwczesny;
 - c) organ orzekał o zmianie decyzji nr xxxxxxxxxx z 20.01.2020 r. w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny;
 - d) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanne organowi, który ją wydawał;
 - e) organ w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxxxx powołał art. 71 ust. 6 ustawy o promocji, który nie ma zastosowania w sprawie;
 - f) nieprawidłowe wskazanie w decyzji nr xxxxxxxxxxxxxx okresu do którego przysługiwał zasiłek dla bezrobotnych. W decyzji nr xxxxxxxxxxxxxx jako ostatni dzień przysługiwania

zasiłku został wskazany 30.06.2020 r., a w decyzji nr xxxxxxxxxxxx 01.07.2020 r.;

- g) w podstawie prawnej decyzji znaj xxxxxxxxxxxx organ powołał jedynie art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji, zamiast art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2. Art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji dotyczy wysokości zasiłku który przysługuje jedynie przez pierwsze 90 dni posiadania prawa do zasiłku nie zaś przez cały okres posiadania do niego prawa;
8. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxx z 06.02.2020 r.
- a) organ orzekał o zmianie decyzji nr xxxxxxxxxxxx z 18.11.2019 r. w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny;
 - b) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznane organowi który ją wydawał;
 - c) w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxx organ powołał art. 71 ust. 6 ustawy o promocji, który nie ma zastosowania w sprawie;
 - d) w rozstrzygnięciu decyzji nr xxxxxxxxxxxx organ wskazał, że prawo do zasiłku przyznał od 05.02.2019 r., zamiast od 05.02.2020 r.;
 - e) w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxx organ powołał art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji, zamiast art. 72 ust. 1. Art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji dotyczy wysokości zasiłku który przysługuje jedynie przez pierwsze 90 dni posiadania prawa do zasiłku, nie zaś przez cały okres posiadania do niego prawa;
9. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxx z 10.12.2020 r.
- a) w prawym górnym rogu decyzji nr xxxxxxxxxxxx umieszczona jest data 25.11.2020 r. Jednakże z wygenerowanego na decyzji podpisu elektronicznego wynika, że została ona podpisana przez osobę upoważnioną w dniu 30.11.2020 r. o godz. 10:16:49;
 - b) organ orzekł o zmianie decyzji nr xxxxxxxx w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że decyzja ta nie była decyzją ostateczną. Decyzja została odebrana w dniu 30.11.2020 r. co oznacza że termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 14.12.2020 r., a więc z dniem 15.12.2020 r. decyzja stała się ostateczna. Starosta Pruszkowski swoje rozstrzygnięcie wydał 10.12.2020 r.;
 - c) organ orzekał o zmianie decyzji nr xxxxxxxx w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny, tj. w oparciu o nowe dokumenty, które nie stanowiły podstawy do wydania pierwotnej decyzji;
 - d) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznane organowi, który ją wydawał, co stanowi podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego.;

- e) organ w podstawie prawnej decyzji znak xxxxxxxxxxxx powołał art. 71 ust. 6 ustawy o promocji, który nie ma zastosowania w sprawie.
- f) w prawym górnym rogu decyzji xxxxxxxxxxxxxx umieszczona jest data 10.12.2020 r. Jednakże z wygenerowanego na decyzji podpisu elektronicznego wynika, że została ona podpisana przez osobę upoważnioną w dniu 11.12.2020 r. o godz. 08:39:44;

10. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxxxxxx z 29.04.2020 r.

- a) organ orzekł o zmianie decyzji nr xxxxxxxx w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że decyzja ta nie była decyzją ostateczną. Decyzja została odebrana w dniu 16.04.2020 r., co oznacza że termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 30.04.2020 r., a więc z dniem 01.05.2020 r. decyzja stała się ostateczna. Starosta Pruszkowski swoje rozstrzygnięcie wydał 29.04.2020 r.;
- b) organ orzekł o zmianie decyzji nr xxxxxxxx w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny, tj. w oparciu o nowe dokumenty które nie stanowiły podstawy do wydania pierwotnej decyzji;
- c) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanne organowi, który ją wydawał;
- d) decyzją nr xxxxxxxx z 09.04.2020 r. organ orzekł o uznaniu strony z dniem 08.04.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku. Strona złożyła podanie, w którym zwraca się z prośbą o przyznanie prawa do zasiłku. Decyzją znak xxxxxxxxxxxx organ zmienił decyzję nr xxxxxxxx z dnia 09.04.2020 r. w sprawie uznania strony z dniem 08.04.2020 r. za osobę bezrobotną oraz odmowie przyznania prawa do zasiłku orzekając o uznaniu strony z dniem 08.04.2020 r. za osobę bezrobotną oraz przyznaniu stronie w okresie dnia 07.07.2020 r. do dnia 05.10.2020 r. prawa do zasiłku w wysokości 861,40 zł miesięcznie brutto. Powyższe oznacza, że wbrew twierdzeniom jednostki kontrolowanej zawartym w piśmie z 30.06.2021 r., dokonano zmiany decyzji również w zakresie uznania za osobę bezrobotną z tym, że ponowne orzeczone o uznaniu strony za osobę bezrobotną z tym samym dniem. Strona zaś nie wносиła o zmianę decyzji w tym zakresie co oznacza, że organ wyszedł poza zakres żądania strony, a tym samym nie dysponował zgodą strony na zmianę decyzji w przedmiocie statusu osoby bezrobotnej;
- e) decyzja nr xxxxxxxx składała się z dwóch orzeczeń tj. uznania za osobę bezrobotną oraz odmowie przyznania prawa do zasiłku. Powyższe oznacza, że decyzja składa się z kilku elementów, z których każdy mógłby być przedmiotem osobnego rozstrzygnięcia. Żaden

przepis prawa powszechnie obowiązującego nie nakazuje bowiem w jednej decyzji zawierać orzeczenia zarówno w przedmiocie statusu osoby bezrobotnej i prawa do zasiłku. Rozstrzygnięcie w przedmiocie statusu osoby bezrobotnej musi w takim przypadku zapaść przed decyzją w zakresie zasiłku, ponieważ zasiłek przysługiwać może jedynie osobie bezrobotnej. Wobec powyższego wyjaśnienia jednostki kontrolowanej, że zastosowała tryb art. 155 k.p.a., ponieważ potraktowała nabycie przez stronę statusu osoby bezrobotnej i odmowy przyznania prawa do zasiłku jako całość, a tym samym nabycie statusu jako korzyści prawnej, nie mogą zostać uwzględnione. Strona bowiem wystąpiła o zmianę decyzji jedynie w przedmiocie odmowy przyznania prawa do zasiłku. Decyzją, na mocy której żadna ze stron nie nabyła prawa, jest decyzja odmowna dla wszystkich stron, decyzja cofająca w całości przyznane wcześniej uprawnienie lub stwierdzająca wygaśnięcie tego uprawnienia, decyzja nakładająca obowiązek w najwyższym dopuszczalnym zakresie;

11. w sprawie zakończonej wydaniem decyzji znak xxxxxxxx z 27.04.2020 r.

- a) organ orzekł o zmianie decyzji nr xxxxxxxx w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że decyzja ta nie była decyzją ostateczną. Organ orzekł o uchyleniu decyzji w oparciu o podanie złożone w ostatnim dniu terminu odwoławczego, tj. w dniu, w którym decyzja nie był decyzją ostateczną. Decyzja została odebrana 03.04.2020 r. co oznacza, że termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 17.04.2020 r. Strona podanie o zmianę decyzji złożyła w dniu 17.04.2020 r.;
- b) organ orzekał o zmianie decyzji nr xxxxxxxx w trybie art. 155 k.p.a. w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny, tj. w oparciu o nowe dokumenty które nie stanowiły podstawy do wydania pierwotnej decyzji;
- c) organ wydał decyzję w trybie art. 155 k.p.a. pomimo, że w sprawie pojawiły się nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanne organowi który ją wydawał;
- d) decyzją nr xxxxxxxx z 03.04.2020 r. organ orzekł o uznaniu strony z dniem 01.04.2020 r. za osobę bezrobotną oraz o odmowie przyznania prawa do zasiłku. Strona 17.04.2020 r. złożyła podanie dotyczące ww. decyzji, w którym zwraca się z prośbą o zmianę decyzji dotyczącej odmowy przyznania prawa do zasiłku. Podaniem z 27.04.2020 r. strona oświadczyła, że wyraża zgodę na zmianę decyzji dotyczącej odmowy przyznania prawa do zasiłku na podstawie art. 154 k.p.a. Decyzją znak xxxxxxxxxxxx organ zmienił decyzję nr xxxxxxxx z dnia 03.04.2020 r. w sprawie uznania strony z dniem 01.04.2020 r. za osobę bezrobotną oraz odmowie przyznania prawa do zasiłku, orzekając o uznaniu strony z dniem 01.04.2020 r. za osobę bezrobotną oraz przyznaniu

stronie w okresie od dnia 30.06.2020 r. do dnia 27.09.2020 r. prawa do zasiłku w wysokości 861,40 zł miesięcznie brutto. Powyższe oznacza, że - wbrew twierdzeniom jednostki kontrolowanej zawartym w piśmie z 30.06.2021 r. - dokonano zmiany decyzji również w zakresie uznania za osobę bezrobotną z tym, że ponownie orzeczono o uznaniu strony za osobę bezrobotną z tym samym dniem. Strona zaś nie wniosła o zmianę decyzji w tym zakresie co oznacza, że organ wyszedł poza zakres żądania strony. Ponadto strona wyraziła zgodę na zmianę decyzji w trybie art. 154, a nie 155 k.p.a.

W pozostałym zakresie postępowania przeprowadzone zostały zgodnie z przepisami prawa w zakresie zmiany lub uchylenia decyzji ostatecznej w tym trybie.

[dowód: akta kontroli str. 68-503]

Przedstawiając dokonane w trakcie kontroli ustalenia informuję Pana Dyrektora, że Wojewoda Mazowiecki ocenił pozytywnie z nieprawidłowościami sposób realizacji zadań związanych z prowadzenia postępowań i wydawania decyzji w trybie art. 132, 151 i 155 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przedstawiając powyższe ustalenia zobowiązuję Pana Dyrektora do podjęcia następujących działań:

1. Wzywać strony w trybie art. 64 § 2 k.p.a. tylko w sytuacjach określonych w tym przepisie tj. gdy podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa.
2. Wydawać decyzji w trybie autokontroli w terminie wskazanym w art. 133 k.p.a.
3. Na zwrotnych potwierdzeniach odbioru oznaczać pisma w sposób umożliwiający ich jednoznaczną identyfikację.
4. Pozyskać od strony podpis ze wskazaniem daty zapoznania się z aktami lub dokumentem.
5. Orzekać o istocie sprawy w przypadku uchylania decyzji w trybie art. 132 k.p.a.
6. Wskazywać właściwą datę wydania decyzji – datę podpisania dokumentu.
7. Dołączać do pism wpływających za pośrednictwem portalu praca.gov.pl dokumentu potwierdzającego ich podpisanie przez stronę.
8. Odnotowywać na pismach datę wpływu dokumentu do urzędu.
9. Ustalać rzeczywistą intencję strony, jeżeli podanie o zmianę lub uchylenie decyzji wpłynęło w trakcie biegu terminu na złożenie odwołania, a podanie nie jest skierowane do organu odwoławczego.
10. Wzywać strony do uzupełnienia podpisu w trybie przewidzianym w art. 64 § 2 k.p.a.

11. Zmieniać decyzje w trybie art. 132 k.p.a. jedynie w zakresie, o jaki wносиła strona odwołująca się od decyzji.
12. Zawierać w decyzjach uzasadnienia zgodne z art. 107 § 3 k.p.a.
13. Zawierać na dokumentach podpis osoby upoważnionej do ich podpisania.
14. W przypadku wznowienia postępowania w sprawie całości decyzji, której orzeczenie składa się z kilku rozstrzygnięć w różnych przedmiotach, w decyzji kończącej wznowione postępowanie orzekać w zakresie wszystkich przedmiotów, których dotyczyła decyzja pierwotna, zgodnie z treścią art. 151 § 2 k.p.a.
15. W przypadku wznowiania postępowania jedynie w części decyzji, precyzyjnie wskazywać orzeczenie, którego dotyczy wznowiane postępowanie.
16. Prawidłowo i w pełni wskazywać orzeczenia decyzji, których dotyczy dane postępowanie.
17. W przypadku wydawania decyzji w wyniku wznowienia postępowania nie orzekać w przedmiocie, którego nie dotyczyło wznowiane postępowanie.
18. Pozyskiwać dokumenty potwierdzające doręczenie pisma stronie.
19. Ustalać adresy stron postępowania w przypadku wznowiania postępowania i pozyskania informacji, że posiadany adres nie jest prawidłowy.
20. Ustalać daty odbioru lub doręczenia pism stronie oraz występować z reklamacją do operatora pocztowego w przypadku nieprawidłowego wypełnienia zwrotnego potwierdzenia odbioru przesyłki lub jej braku.
21. W przypadku doręczania korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, stosować art. 39¹ § 1 k.p.a. zgodnie z art. 158 ustawy z 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 2310, z późn. zm.).
22. Prawidłowo wskazywać w podstawach prawnych decyzji przepisy prawa mające zastosowanie w danej sprawie.
23. Informować stronę o przysługujących jej prawach, umożliwiać jej zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenie co do zebranych dowodów, zgodnie z art. 10 k.p.a.
24. W postępowaniach dotyczących zmiany lub uchylenia decyzji w trybie art. 155 k.p.a. nie wydawać rozstrzygnięć w oparciu o nowy stan faktyczny i prawny.
25. Zmieniać lub uchylać trybie art. 155 k.p.a. tylko decyzje ostateczne.
26. W przypadku oczywistych omyłek pisarskich stosować art. 113 k.p.a.
27. W postępowaniach zakończonych decyzjami ostatecznymi, w przypadkach wyjścia na jaw istotnych dla sprawy nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów istniejących w dniu wydania decyzji, a nieznanymi organowi, który wydał decyzję, stosować tryb przewidziany w art. 145-152 k.p.a., a nie art. 155 k.p.a.

28. Stosować tryb art. 155 k.p.a. tylko w przypadku decyzji ostatecznych na mocy których strona nabyła prawo.
29. Rozpoznając sprawę nie wychodzić po zakres żądania strony.
30. Przepis art. 71 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stosować jedynie w przypadku, gdy bezrobotnemu w ogóle nie zostało przyznane prawo do zasiłku.

Zgodnie z art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jednostka kontrolowana może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia, zgłosić zastrzeżenia do powyższych zaleceń, uwag i wniosków do Wojewody Mazowieckiego. Zastrzeżenia należy kierować na adres: Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie, Wydział Rynku Pracy, Plac Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa. W przypadku niezłożenia lub nieuwzględnienia zastrzeżeń należy, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia, powiadomić Wojewodę Mazowieckiego o realizacji zaleceń, uwag i wniosków pokontrolnych.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Justyna Jabłońska

Zastępca Dyrektora Wydziału

Wydział Rynku Pracy

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a